

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita Ioannis Berchmanni Flandro-Belgæ Religiosi Societatis Iesv

Cepari, Virgilio

Antverpiæ, 1630

Quantum libris sacris legendis temporis impenderit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46083](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46083)

verbo possit, si ritè & in tempore facta à Ioanne fuisse omnia dixero quæ Religionis erant; sed distinctiùs aliquantò ad nonnulla descendendum est.

Ioannes igitur, quæcumq; ad Religionem spiritumque salutaria existimabat, siue visa abs se essent, seu audita, seu lecta, in maximis ducebat bonis: ratus, naturæ scientiarumque ornamenta in homine spiritum non habente, instar nudi gladij esse, in manu hominis furiosi; neque paulò putabat vtiliorem Religiosæ familiæ virum spiritu feruentem, etsi minùs à litteris ingenioque instructum.

De eius studio spiritalium rerum.

Ter quothebdomadis in tergum suum verberibus animaduvertebat, aut plurimum quater. Solemnioribus præterea Festis cilicio corpus exasperabat, sed rariùs, cum id ei ob inualetudinem esset interdictum.

Extra statam Societati Feriæ sextæ inediam, alterum perpetuò ieiunium honori beatæ Virginis, Sabbatinis omnibus diebus adhibebat: quo constat, nihil supra pœnarum asperitatumque modum ab eo fuisse susceptum.

In obuia quaque re corporis sui vexandi afflictandique anfas conquirebat, sedens flectensve nullo vniquam fulcro nitebatur.

Dimidiam quotidie horam piorum librorum lectioni tribuebat, ne momento quidem

Tempus legendis libris sacris

vespertini temporis illi lectioni constituti intermisso. Quòd deficerent eum latera ad trichlinij magnitudinem vocis suæ tenuitate explendam, ne legendi tamen onere eximeretur, vt in Nosocomio domestico super mensam conualescentium de altiore loco legere posset impetrauit. hoc nempe compendij se amplius facere ad lectionem piam dictabat.

Statim à fine Litaniarum, quæ in coetu publico ab omnibus recitantur, in cubiculum se recipiebat, siue secundæ mensæ accubisset, siue ministrasset, vt tantò plus spatij ad vacandum lectioni sacræ obtineret.

Hebdomadariæ relaxationis die, aureolum illum Thomæ Kempensis de Christi imitatione libellum in vineâ per horam voluebat; temporisque tantumdem quotidie eidem tribuebat maiorum vacationum ferijs, cum Scholastici nostri à lectionibus Frascatam animi laxandi causâ mittuntur. Quotiescumque cælesti se pabulo refecerat, vniuersum quod meridiem antecedit spatium, legendis SS. Patrum codicibus impendebat; neque vllum hoc esse studiorum dispendium, sed compendio compensari diuinitus, assererat. Tempus quod studijs negotijsque supererat, aut sacrorum librorum volutationi aut orando adhibebat.

Para-

Paratissimus erat, quoties rogabatur, pro quocumque orare, aliorumque se precibus inuicem solebat commendare. Tria verò præcipuè impetrari sibi deposcebat, insignem sanctitatem, excellentem eruditionem, firmas corporis vires. Primum quidem absolute; alterum ac tertium, si è maiore Dei gloria foret.

Præ ceteris, perpetua orandi iungendi que se Deo consuetudo, manabat illi iugiter velut è suauissimâ quadam scaturigine amoris ac voluntatis.

Affiduâ præsentia diuinæ dulcedine fruebatur, re nullâ prius factâ, quàm cum Deo pertractatâ. Hinc tanta operum ab eo susceptorum perfectio, ac splendor, quo oculos in se omnium conuertebat. Numquam peregrino orandi meditandique genere vsus: præscriptam à S. IGNATIO rationem affectu maximo imbibere conabatur accuratissimus scilicet monitorum omnium, legum præceptorumque obseruator, quæ tantus orandi Magister suo Exercitiorum libello docet; nec latum ab his vnguem digressus: probabatque mirè illam meditandi rationem Romæ excusam, quâ Romani nostri Tyrones vtuntur, quæ sibi vtique commodissima, proximaque Ignatianis exercitijs videbatur: & hac ille viâ tantam tam insignem orandi meditan-

randiſque præſtantiam eſt aſſecutus, vt omnibus ſe diceret mentis euagationibus in orando immunem; neque ſentire per id tempus aut aculeatos pulicum morſus, aut moleſtiam infidentium muſcarum. Numquam ſe prius lecto dabat, niſi perlecto prius diſpoſitòque craſtinæ meditationis argumento, quæ deinde prima erat manè euigilantis cogitatio. Vt verò intelligat quilibet, quàm accurately ſe ſtudio ad matutinæ orationis horam compararit (quæ nobis omnibus Societatis lege eſt conſtituta) operæ pretium viſum fuit ea omnia, quæ eò referebat, ad calcem Libri huius ſubiungere, atque iſtis eius verbis exprimere, quò gratius fit lectori ſtudium, lectu ſanè digniſſimum.

Quid faceret conſurgens lectulo.

Dum communi viueret contubernio, quamprimùm lectulo eripuerat ſeſe, lignæ crucis icunculæ aduolutus, calidiſſimis idemdem ſuſpirijs eam exoſculabatur; interque veſtiendum, ardentioribus etiam peſtus inflammabat affectibus: ac bis fortè accidit, vt Ioannes falſus quiete ſui contubernalis, (quem exiſſe cubiculo crediderat) contentiore inciperet voce breues aliquas Scripturæ ſententiolas vibrare; cuius mox animaduersâ præſentiâ, virgineus ſcilicet pudor deprehenſum perfudit, coëgitque moderari voci. Aliàs quàm citò ſe in pedes erexerat,

geni-